

ROYAUME DE BELGIQUE.
-----KONINKRIJK BELGIE.
-----AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Président de la Chambre des Représentants, le 25 janvier 1983, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur les articles 27 à 30 du projet de loi "portant des dispositions fiscales et budgétaires", a donné le 28 janvier 1983 l'avis suivant :

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 25e januari 1983 door de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over de artikelen 27 tot 30 van het ontwerp van wet "houdende fiscale en begrotingsbepalingen", heeft de 28e januari 1983 het volgend advies gegeven :

EXAMEN DES ARTICLES.Articles 27 et 28.

Le titre II, chapitre VI, du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus contenait, avant l'entrée en vigueur de la loi du 26 février 1969, non pas un article, mais deux : les articles 12 et 13

D'un point de vue légistique, il conviendrait dès lors de fusionner les articles 27 et 28 et d'introduire les textes en projet par une seule phrase liminaire, pour laquelle le texte suivant est proposé :

"Le titre II, chapitre VI, du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, abrogé par la loi du 27 juin 1972, est rétabli dans la rédaction suivante :".

Dans le texte français de l'article 12, § 1er, en projet, il y aurait lieu d'écrire, comme dans le texte néerlandais, "..., au gaz de pétrole liquéfié ou aux autres hydrocarbures gazeux liquéfiés, ...", afin de prévenir toute équivoque.

L'attribution au Ministre des Finances de la faculté d'accorder l'exemption totale ou partielle d'un impôt ne serait pas conforme à l'article 112, alinéa 2, de la Constitution.

Rien ne s'opposerait, par contre, à ce que le législateur accorde directement aux résidents d'un pays étranger une

.../...

exemption totale ou partielle dans la mesure où les résidents belges bénéficient d'une même exemption dans ce pays, sans qu'il faille rechercher si cette exemption est le fruit d'un accord international ou résulte d'une disposition de droit interne propre au pays étranger. Cette formule aboutirait, en pratique, au même résultat que la disposition en projet, sans appeler la même critique.

Par ailleurs, dans un souci d'uniformité terminologique, il se recommande d'utiliser la notion, courante en matière fiscale (1), de "non-résidents" pour désigner les résidents d'un pays étranger, qui bénéficient de l'exemption.

L'article 13 en projet pourrait donc être rédigé comme suit :

"Article 13. Exemption totale ou partielle de la taxe de circulation complémentaire est accordée aux non-résidents lorsque, dans l'Etat de leur résidence, il n'existe pas de taxe analogue ou lorsque les résidents belges en sont exemptés, et dans la mesure de cette exemption".

Article 29.

Le paragraphe 3 de l'article 23 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus, en projet, ne déroge pas aux dispositions de l'actuel article 23 (devenant paragraphe 1er). Il ajoute à cet article une nouvelle règle de dégrèvement.

Pour respecter l'article 112, alinéa 2, de la Constitution, il convient que le remboursement prévu ne soit pas présenté comme une simple faculté mais bien comme un droit subjectif pour le bénéficiaire.

(1) Cfr. Code des impôts sur les revenus, articles 139 et suivants. .../...

Le texte suivant est proposé pour le paragraphe 3, alinéa 1er, en projet :

"§ 3. La taxe payée pour des camions, tracteurs, remorques et semi-remorques est remboursée au prorata des parcours que ces véhicules effectuent par chemin de fer en transport combiné rail/route, telle que cette notion est définie par l'article 1er de la directive du Conseil des communautés européennes du 17 février 1975 (n° 75/130/C.E.E.) relative à l'établissement de règles communes pour certains transports combinés rail/route de marchandises entre Etats membres, modifié par les directives du Conseil des 19 décembre 1978 (n° 79/5/C.E.E.) et 28 juillet 1982 (82/603/C.E.E.).

..."

Article 30.

En ce qui concerne l'application des exonérations aux "centres de coordination" prévus par l'arrêté royal n° 187 du 30 décembre 1982, il y a discordance entre la rédaction de la phrase liminaire et du 3°, qui ne vise pas expressément ces centres, et celle du 1° et du 2°, qui les vise. Cette discordance devra être éliminée.

Au 2°, l'éventualité de l'imputation d'un précompte mobilier fictif est prévue au profit des personnes qui bénéficient des revenus de créances ou de prêts, ou des produits de la concession de biens mobiliers incorporels, dont les entreprises ou centres sont débiteurs.

Encore que le même procédé ait déjà été utilisé dans le Code des impôts sur les revenus (article 193), l'octroi par le pouvoir exécutif d'une imputation d'un précompte fictif qui emporte

.../...

une réduction d'impôt n'est pas conforme à l'article 112, alinéa 2, de la Constitution. C'est au législateur qu'il appartient de fixer le taux et la base de calcul du précompte fictif envisagé par le projet.

A la fin du 3°, il conviendrait d'écrire : "... aux conditions requises par l'un de ces arrêtés".

+

Article 31.

Bien que le Conseil d'Etat n'ait pas été expressément consulté par le Président de la Chambre des Représentants sur cette disposition, il a cru devoir l'examiner dans la mesure où elle est indissociable des articles 27 à 30 soumis à son avis.

Le 3° serait mieux rédigé comme suit :

"3° en ce qui concerne l'article 29, à partir de l'exercice d'imposition 1982, en tant que cet article insère un paragraphe 2 dans l'article 23 du Code des taxes assimilées aux impôts sur les revenus;".

Un 4°, rédigé comme suit, devrait être ajouté à l'alinéa 1er

"4° en ce qui concerne l'article 29, à partir du 1er janvier 1985, en tant que cet article insère un paragraphe 3 dans l'article 23 du même Code".

En effet, l'entrée en vigueur à cette date est imposée par l'article 8 de la directive précitée du Conseil des communautés européennes du 17 février 1975 relative à l'établissement de règles communes pour certains transports combinés de marchandises entre Etats membres, modifié par la directive du 28 juillet 1982.

ONDERZOEK VAN DE ARTIKELEN.Artikelen 27 en 28.

Titel II, hoofdstuk VI, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen bevatte vóór de inwerkingtreding van de wet van 26 februari 1969 niet één, maar twee artikelen : de artikelen 12 en 13.

Uit een oogpunt van wetgevingstechniek zouden de artikelen 27 en 28 derhalve moeten worden samengevoegd en zouden de ontwerp-teksten moeten worden ingeleid door een enkele inleidende volzin, waarvoor de volgende tekst wordt voorgesteld :

"Titel II, hoofdstuk VI, van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, opgeheven door de wet van 27 juni 1972, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing : ".

In de Franse tekst van het ontworpen artikel 12, § 1, zou, overeenkomstig de Nederlandse tekst, moeten worden gelezen : "... , au gaz de pétrole liquéfié ou aux autres hydrocarbures gazeux liquéfiés, ...", dit om ieder misverstand te voorkomen.

De toekenning aan de Minister van Financiën van de mogelijkheid om gehele of gedeeltelijke vrijstelling van een belasting te verlenen zou niet in overeenstemming zijn met artikel 112, tweede lid, van de Grondwet.

Niets zou daarentegen verhinderen dat de wetgever rechtstreeks aan de verblijfhouders van een vreemd land gehele of gedeeltelijke vrijstelling zou verlenen in de mate dat de Belgische verblijfhouders eenzelfde vrijstelling ge-

nieten in dat land, zonder dat hoeft te worden nagegaan of die vrijstelling het gevolg is van een internationaal akkoord dan wel voortvloeit uit een aan het vreemd land eigen bepaling van intern recht. Deze formule zou in de praktijk hetzelfde resultaat opleveren als de ontworpen bepaling maar zonder het genoemde bezwaar.

Anderzijds gebruike men ter wille van een eenvormige terminologie het in belastingaangelegenheden gangbare begrip "niet-verblijfhouders" (1) om de verblijfhouders van een vreemd land aan te duiden die voor de vrijstelling in aanmerking komen.

Het ontworpen artikel 13 zou derhalve als volgt kunnen worden geredigeerd :

"Artikel 13. Gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de aanvullende verkeersbelasting wordt aan de niet-verblijfhouders verleend wanneer, in de Staat waar zij verblijf houden, geen soortgelijke belasting bestaat of wanneer de Belgische verblijfhouders daarvan vrijgesteld zijn, en in de mate van die vrijstelling".

Artikel 29.

Paragraaf 3 van het ontworpen artikel 23 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen wijkt niet af van de bepalingen van het huidige artikel 23 (dat paragraaf 1 wordt). Het voegt aan dat artikel een nieuwe regel inzake ontlasting toe.

.../...

(1) Cfr. Wetboek van de inkomstenbelastingen, artikelen 139 en volgende.

Opdat artikel 112, tweede lid, van de Grondwet in acht kan worden genomen, behoort de bedoelde terugbetaling te worden voorgesteld, niet als een blote mogelijkheid maar als een subjectief recht voor de begunstigde.

De volgende tekst wordt voorgesteld voor de ontworpen paragraaf 3, eerste lid :

"§ 3. De belasting betaald voor vrachtauto's, tractors, aanhangwagens en opleggers wordt terugbetaald naar rata van de door deze voertuigen per spoor afgelegde afstand in gecombineerd rail/wegvervoer, zoals dat begrip is omschreven in artikel 1 van de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 1975 (nr 75/130/E.E.G.) houdende vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor bepaalde vormen van gecombineerd rail/wegvervoer van goederen tussen de Lidstaten, gewijzigd door de richtlijnen van de Raad van 19 december 1978 (nr 79/5/E.E.G.) en 28 juli 1982 (82/603 E.E.G.).

...".

Artikel 30.

Wat betreft de toepassing van de vrijstellingen voor de "coördinatiecentra" bedoeld in het koninklijk besluit nr 187 van 30 december 1982 is er een discrepantie tussen de redactie van de inleidende volzin en 3°, die niet uitdrukkelijk op die centra doelt, en de redactie van 1° en van 2° die er wel op doelt. Die discrepantie moet worden weggewerkt.

In de tekst onder 2° is voorzien in de mogelijkheid tot verrekening van een fictieve roerende voorheffing ten voordele van de personen die inkomsten genieten uit schuldverdringen of uit leningen of opbrengsten van de concessie van immateriële roerende goederen, welke door de ondernemingen of centra verschuldigd zijn.

Ofschoon met hetzelfde procédé reeds is gewerkt in het Wetboek van de inkomstenbelastingen (artikel 193), is het niet in overeenstemming met artikel 112, tweede lid, van de Grondwet dat de uitvoerende macht verrekening van een fictieve voorheffing toestaat die een belastingvermindering tot gevolg heeft. Aan de wetgever komt het toe het tarief en de grondslag voor het berekenen van de in het ontwerp bedoelde fictieve voorheffing vast te stellen.

Aan het slot van de tekst onder 3° zou moeten worden gelezen : "... dat de onderneming aan de in een van die besluiten gestelde eisen voldoet".

+

Artikel 31.

Ofschoon de Raad van State door de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers niet uitdrukkelijk om advies verzocht is over deze bepaling, heeft de Raad gemeend ze toch te moeten onderzoeken in zover ze onlosmakelijk verbonden is met de voor advies voorgelegde artikelen 27 tot 30.

De tekst onder 3° zou beter als volgt worden geredigeerd :

"3° met betrekking tot artikel 29, met ingang van het aanslagjaar 1982, inzover dat artikel een paragraaf 2 invoegt in artikel 23 van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen".

Aan het eerste lid zou een als volgt luidend 4° moeten worden toegevoegd :

.../...

"4° met betrekking tot artikel 29, vanaf 1 januari 1985, in-
zover dat artikel een paragraaf 3 invoegt in artikel 23
van hetzelfde Wetboek".

De inwerkingtreding op die datum is immers opgelegd
door artikel 8 van de eerderevermelde richtlijn van de Raad
van de Europese Gemeenschappen van 17 februari 1975 houdende
vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor bepaal-
de vormen van gecombineerd vervoer van goederen tussen de Lid-
staten, gewijzigd door de richtlijn van 28 juli 1982.

La chambre était composée de

De kamer was samengesteld uit

Messieurs : P. TAPIE,
de Heren :

président de chambre,
kamervoorzitter,

Ch. HUBERLANT,
P. FINCOEUR,

conseillers d'Etat,
staatsraden,

Madame : M. VAN GERREWEY,
Mevrouw :

greffier assumé,
toegevoegd griffier.

La concordance entre la
version française et la version
néerlandaise a été vérifiée sous
le contrôle de M. P. TAPIE.

Le rapport a été présenté
par M. G. PIQUET, premier audi-
teur.

De overeenstemming tussen
de Franse en de Nederlandse tekst
werd nagezien onder toezicht van
de H. P. TAPIE.

Het verslag werd uitgebracht
door de H. G. PIQUET, eerste audi-
teur.

LE GREFFIER - DE GRIFFIER,

LE PRESIDENT - DE VOORZITTER,

M. VAN GERREWEY.

P. TAPIE.